
Zpravodaj

**SMIŘIC, RODOVA
a HOLOHLAV**

4

12. prosince 1997

Doba kolem Vánoc se odjakživa snažila nabídnout vzácné chvíle pohody a porozumění. Snad by k tomu mělo přispět i povídání v našem Zpravodaji. Avšak na politické scéně na vládní úrovni i na úrovni našeho městského zastupitelstva to vře a dochází k „zemětřesením“, při kterých zřejmě jedni budou muset odejít (protože byli vybídnuti k odstoupení nebo sami uznali svůj odchod za nejlepší východisko) a vyvstává otázka kým je nahradit. Ne totiž jen těmi, kteří by byli ochotni nějaké to křeslo převzít, ale těmi, kteří by skutečně přispěli ke zlepšení poměrů ve státě nebo u nás ve městě.

Pokud by byly jakékoliv volby, volte velmi uvážlivě. Uvědomte si, že každý váš hlas může být rozhodující!! (Vždyť i v parlamentu rozhoduje o velmi důležitých věcech pouhý jeden hlas!!)

Protože i ve smiřickém zastupitelstvu došlo ke vzrušeným debatám a k odstoupením z funkcí, bude v tomto čísle Zpravodaje tentokrát o trochu více informací z radnice – měly by to být informace zcela nezávislé – předané příspěvky jsou uvedeny bez jakékoliv úpravy:

Slovo starosty

Vážené občanky, vážení občané,

blížící se vánoční doba spojená se zrozením Spasitele i vstup do nového roku vždy vyvolává přemýšlení o významu těchto dní. Míra nadšení bývá nepřímo úměrná věku. Můj odpovídá mírné nostalgii i hledání vzácných srdcí a milých tváří blízkých, jejichž počet se zmenšuje.

Dříve či později se s vámi budu v příštím roce loučit. Nepochybně je toto moje poslední adventní „Slovo starosty“.

Před takřka osmi lety jsem ještě s elánem vstupoval do starostenské funkce. Jaká byla tehdy situace, popsal autor statí, z níž zkráceně cituji:

- *Před osmi lety nebyly mandarinky, banány a pomeranče.*
- *Při přijímacích zkouškách na školy nerozhodoval talent dětí, ale původ, „zásluhy“ a stranická příslušnost rodičů.*
- *Tajná policie s vědomím vlády vyzbrojovala a cvičila nejspolehlivější teroristy.*
- *Soudy soudily tak, jak jim nařídila diktatura.*
- *Lidé nocovali ve frontách, aby získali místo v pořadníku na pomalé, nevzhledné a nepohodlné auto, které bylo pro většinu z nich životním snem.*
- *O tom, kdo vycestuje do ciziny, rozhodovaly orgány diktatury. Jen nepatrné procento žadatelů získalo takzvaný devizový příslib.*
- *Nikdo nevěděl, kdo na něj donáší tajné policii.*
- *Veřejná bezpečnost za použití obušků a vodních děl rozháněla každý náznak o pokojnou demonstraci.*
- *Okupační vojáci se tu ovšem měli lépe než doma...*

Martin Komárek

U nás ve Smiřicích už léta čekalo staveniště Městského hotelu a ruina Dvorany. Byla rozestavěná školní jídelna a ve škole byl radon. Dost střech teklo, budovy pořízené v „akci Z“ patřily

podnikům, stejně jako ordinace, vodovod i kanalizace. Byla zde i stavební uzávěra pro nedostatek pitné vody. O městském majetku bylo a do určité míry přetrvává nepřehledno.

Gró současných potíží vyvolává i to, že jsme se snažili o udržení slušnosti a korektnosti. Byly považovány za slabost.

Zvolení, kteří se korporativně vzdali svých mandátů v zastupitelstvu města, dnes tvrdí, že neměli jinou možnost.

Přestože byli opakovaně vyzváni, aby si vybrali oblast činnosti, která je jim blízká – po tři roky si však vybírali nečinnost.

Zastupitelstvo hlasovalo celkem ve 134 případech o postupu doporučeném radou. Ve 128 případech tento postup schválili i přítomní odstoupivší. Ne vždy všichni, ale jen ve 4 dalších případech rozhodoval pouze 1 hlas. Dva návrhy schváleny nebyly. Uvedená čísla svědčí o značně uvážlivém postupu rady. Nebo – ale to je při prohlášení odstoupivších zastupitelů zcela kacířská myšlenka – svědčí to o jejich naprostém nezájmu.

Ano, soudíme se o zpronevěřených 900 tisíc Kč se stavební firmou. Nikoho nepohoršovalo, že jsme se museli soudit o majetky města zcizené našimi předchůdci. V ceně několika – asi 8 milionů korun. Ale to nevadilo. Možná bylo a je na překážku, že se nepodařilo něco vrátit.

Dvorana je před kolaudací, hospoda funguje, zóna ekologické stability i střední škola je ve výstavbě, byty jsou připraveny k prodeji. Ať odstoupivší řeknou, čím se na tom podíleli. V dnes sociálně demokratické Velké Británii nečeká zvoleného, který se na výkon své funkce v podstatě vykašle a pak ještě odstoupí, další přízeň voličů. U nás je to asi trochu jinak.

Úspěch je neodpustitelný.

Prostě, logika příznivců KSČM a ČSSD je mi stejně nesrozumitelná, jako stěhování duší. Čímž nepopírám, že obě může existovat.

Ať tak, či onak – k vánoční pohodě roku 1998 vám už bude přát někdo jiný. Podaří-li se mu dokončit zónu ekologické stability a biokoridoru, budou mít Smiřice i nějaké to koupání. Doufám, že budou mít více spolupracovníků než pozorovatelů.

Takže ještě jednou – pěkné Vánoce, trvalou pohodu a stálé zdraví vám a vlastně všem lidem přeje

listopad 1997

ing. Lubomír Kupka, starosta města

INFORMACE Z RADNICE

Mimořádné zasedání městského zastupitelstva

Po zahájení zasedání oznámil starosta rezignaci p. Václava Suchánka (KDU-ČSL) na funkci člena městského zastupitelstva. Podle výsledků voleb ho má nahradit další z kandidátky „koalice“ – bude to p. Josef Čeněk, který přislíbil převzetí funkce. Z rodinných důvodů se však na zasedání

nedostavil. Pro další jednání je důležité, že na zasedání městského zastupitelstva bylo přítomno 16 jeho členů. Jak poznáte, tento počet byl pro výsledek jednání rozhodující.

Na žádost 8 zastupitelů (1 ČSSD, 3 KSČM a 4 nezávislí – pro zjednodušení dovolte název „opozice“) bylo svoláno letos již druhé mimořádné zasedání městského zastupitelstva – v pořadí již 15. Počtvrté bylo jednáno o hospodaření města, které ohodnotil audit i tzv. reaudit (nový audit provedený jinou komisí) jako ne zcela bez závad. O tomto problému se jednalo poprvé na 12. řádném zasedání 12. června 1997, kdy bylo přijato usnesení, které vyžadovalo od radnice konkrétní závěry s označením osobní zodpovědnosti. Navíc bylo odsouhlaseno svolání mimořádného (13.) zasedání zastupitelstva – to se uskutečnilo 17. července 1997. Ani při tomto zasedání nedošlo ke shodě a zasedání opět nepřineslo žádný konkrétní výsledek.

Na 14. řádném zasedání městského zastupitelstva dne 18. září 1997 byl radnicí předložen reaudit – „Dodatek ke zprávě o přezkoumání roční účetní závěrky o výsledku rozpočtového hospodaření za rok 1996 u města Smiřice“. I při tomto rušném zasedání nedošlo ke shodě, protože „opozice“ stále postrádala konkrétní vyjádření k auditu.

Přítomnou právničkou byla „opozice“ poučena o tom, že za hospodaření města zodpovídá městské zastupitelstvo jako celek. „Opoziční“ zastupitelé nabyli přesvědčení, že mají zodpovídat za skutečnosti, které nemohou ovlivnit. Dále nabyli dojmu, že radnice dostatečně neplní přijatá usnesení, ne vždy dosti dobře se hospodaří s finančními prostředky města a rozhodnutí rady nejsou vždy dobrá. Proto iniciovali svolání mimořádného (15.) zasedání městského zastupitelstva. To se uskutečnilo 13. října 1997:

Starosta a rada vyzváni k odstoupení...

Na starostu bude podáno trestní oznámení...

8 zastupitelů rezignovalo na své funkce...

Budeme mít i ve Smiřicích předčasné volby???

Na programu tohoto zasedání městského zastupitelstva byl jen jeden bod – jednání o vyjádření radnice k auditu na základě 2 přijatých usnesení zastupitelstva.

Zastupitelé obdrželi „Vyjádření ke zprávě o auditu za rok 1996“ a „Vyjádření k bodu – účelová dotace (dodatková zpráva)“ s přílohami. Ukázalo se, že „opoziční“ zastupitelé ani napočtvrté nebyli s předloženými materiály spokojeni – nezdály se jim dostatečně konkrétní. Navíc měli zásadní výhrady především k hospodaření s finančními prostředky města.

Špatné rozhodování při financování rekonstrukce sálu Dvorany způsobilo to, že město se musí domáhat vrácení okolo 900.000 Kč soudní cestou (jak to asi dopadne, lze si snadno domyslet!?). V tomto případě se navíc „opozici“ nelíbilo, že příkaz k vyplacení milionové částky firmě STOR dal sám pan starosta ing. Kupka.

Dr. Jandera za KSČM měl připomínku ke smlouvě s firmou, která těží písek v Oboře – smlouva je pro město nevýhodná. Město se mělo původně podílet na zisku z těžby písku do výše 17,5 %. Podle nové smlouvy město nezíská ani tolik – náhradou budou provedeny rekultivační práce. (Na doplnění: těžbu písku odkoupila jiná firma – prý soukromník!?)

Na dotazy a kritiku „opozice“ odpovídal v podstatě pouze pan starosta. Ukázalo se však, že se svými vysvětleními a protiargumenty neuspěl.

O slovo se totiž přihlásil nezávislý poslanec p. Miloslav Koudelka a dal návrh, aby zastupitelstvo jednalo o odvolání starosty a celé městské rady. Při hlasování o tomto návrhu byl poměr hlasů 8:8 – návrh na odvolání nebyl přijat (návrh je přijat pouze nadpoloviční většinou!). Dále p. Koudelka prohlásil, že na pana starostu podá trestní oznámení pro zneužití pravomoci.

Dále vystoupil poslanec za ČSSD p. Josef Spurný, který vyzval starostu i radu k odstoupení. Ti to odmítli a prohlásili, že se za dosavadní práci nemusí stydět, právě naopak. Na to reagoval p. Spurný tak, že oznámil, že on sám a 3 nezávislí kandidáti z kandidátky ČSSD (Jiří Heřman, Miloslav Koudelka a Josef Vaněk) rezignují na svou funkci v zastupitelstvu.

Za zastupitele zvolené na kandidátce KSČM (členové KSČM: Dr. František Jandera, František Malý a Karel Volejník + nezávislý Petr Krejčí) vyhlásil rezignaci na funkci v zastupitelstvu p. František Malý.

Nastal dramatický okamžik, kdy se 8 „opozičních“ poslanců zvedlo a odešlo. Protože na zasedání zůstal nedostatečný počet zastupitelů, panu starostovi nezbylo nic jiného, než zasedání ukončit.

Jaké důsledky bude mít odchod 8 poslanců ze zastupitelstva? Pokud si to nerozmyslí a nebo pokud se nepodaří doplnit městské zastupitelstvo z náhradníků, budou muset být vypsaný ve Smiřicích (i v Rodově!) nové volby!

(mv)

Proč jsme odešli ze svých funkcí

Členové zastupitelstva za KSČM podávají všem občanům toto vysvětlení:

Nemíníme zde popisovat vleklý odpor pana starosty a současné rady k poměrnému zastoupení podle výsledků voleb v roce 1994, kde voliči vyjádřili většinovou podporu levicově orientovaným stranám. Ubezpečujeme, že jsme prosazovali a podporovali taková opatření, která se zaslouží nejen o prospěch města, ale i každého občana a snažili jsme se nám danou důvěru nezklamat. Není naše vina, že řada rozhodnutí byla činěna bez vědomí zastupitelstva.

Míru trpělivosti dovršil výsledek kontroly hospodaření (auditu) města za rok 1996, kdy byly shledány kontrolou Okresního úřadu Hradec Králové hrubé nedostatky v nakládání s finančními prostředky, jdoucí do statisíců až milionů. Měli jsme vážné a oprávněné podezření, že výsledek této kontroly rada a starosta města nehodlá dát zastupitelstvu, natož občanům města, jak ukládá zákon.

Žádali jsme shodně se zastupiteli ČSSD, aby byla přijata adresná konkrétní opatření proti těm, kteří to způsobili. Tento skromný požadavek opíráme o souhrnný výsledek auditu z 13. 3. 1997, kde se doslova říká pod bodem ad b) „V investiční oblasti byly zjištěny zásadní nedostatky, které nejsou k dnešnímu dni zcela prošetřeny...“

Od března 1997, kdy proběhla další tři zasedání zastupitelstva k ukončení auditu, se tak nestalo a usnesení zastupitelstva nebylo dosud naplněno. Myslíme si, že daná šance trvající téměř tři čtvrtě roku byla dostatečnou dobou pro pana starostu i radu k odstranění nedostatků a vyvození závěrů z přijatého usnesení.

Protože k tomu nedošlo, nezbývala nám jiná možnost, než na posledním zastupitelstvu přednést výzvu, zejména adresovanou panu starostovi, z níž citujeme:

„Při posledním projednávání zprávy ke kontrole hospodaření za účasti pracovníků Okresního úřadu Hradec Králové nám bylo jednoznačně sděleno, že za způsob hospodaření a jeho výsledky plně odpovídá zastupitelstvo jako vrcholný orgán města.

Z našich řad jsme zvolili obecní radu, která má být odpovědná nám, zastupitelům, ovšem situace v našem městě tomu neodpovídá, nemáme důvěru v radu ani v pana starostu a nechceme se podílet na takovém způsobu hospodaření v našem městě.

Přes veškerou snahu o nápravu, které se bohužel nepodařilo dosáhnout, jsme došli k názoru, že jediným řešením vzniklé situace bude odstoupení pana starosty z jeho funkce a současně také mandátu člena zastupitelstva.“

Poslední reakce pana starosty uveřejněné v tisku jsou směřovány v převážné míře k novým volbám.

Odpovídáme jednoznačně, že nové volby by nebyly zapotřebí, když by odešel starosta. Ze stávajících současných členů zastupitelstva je podle našeho názoru několik schopnějších tuto funkci zastávat svědomitěji a odpovědněji a budou větším přínosem pro naše město a jeho občany.

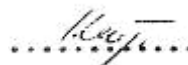
Taková je naše jednoznačná odpověď panu starostovi.

Zastupitelé za Komunistickou stranu Čech a Moravy.

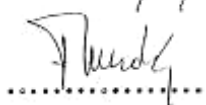
Karel Volejník

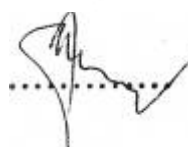
Petr Krejčí

František Malý

dr. František Jandera

Místní organizace České strany sociálně demokratické Smiřice

Vážení občané!

Dne 13. 11. 1997 se konalo mimořádné jednání zastupitelstva, jehož náplní bylo uzavření kontroly hospodaření Městského úřadu za rok 1996.

Zastupitelé zvolení na kandidátce sociální demokracie (1 ČSSD + 3 nezávislí) požadovali určení odpovědnosti za chyby, které kontrola hospodaření objevila a dále požadovali stanovení opatření, která by zamezovala opakování nedostatků v budoucnosti. Náš požadavek byl vyřízen po několika urgencích pouze částečně a dle našeho názoru nedostatečně.

Při projednávání zprávy o kontrole hospodaření s pracovníky Okresního úřadu v Hradci Králové nám bylo sděleno, že za výsledky hospodaření plně odpovídá zastupitelstvo, i když některá rozhodnutí byla provedena bez našeho souhlasu.

Z našich řad jsme si zvolili obecní radu, která má být zodpovědná nám zastupitelům, ovšem situace vašem městě tomu neodpovídá. Nemáme důvěru v pana starostu a radu města, odmítáme mít spoluzodpovědnost za nedostatky, s kterými nesouhlasíme.

Dospěli jsme k názoru, že jediným možným řešením situace je odstoupení pana starosty, což pan starosta odmítl. Rada města pod jeho vedením nebyla ochotna určit viníky vzniklé situace, a proto jsme se rozhodli vzdát se svého mandátu v zastupitelstvu.

Hlavním důvodem našeho odstoupení je mimo jiné i nevýhodná smlouva uzavřená mezi městem a VHS, která nepřináší městu zisk – navíc byla uzavřena jako nevypověditelná.

Dalším důvodem je způsob financování Dvorany a hlavně skutečnost, že pan starosta nad rámec smlouvy poskytl dodavateli zálohy ve výši 900 000 Kč, aniž by informoval zastupitelstvo.

Upozorňujeme občany města Smiřic na možnost seznámit se na Městském úřadě s auditem hospodaření za rok 1996, na což má každý občan právo. Po seznámení se s oficiálním auditem každý občan jistě pochopí naši snahu o vyvolání předčasných komunálních voleb.

MO ČSSD Smiřice

Podporuji rozhodnutí našich kandidátů

Oceňuji zveřejnění prohlášení našich zastupitelů v místním Zpravodaji, neboť účast na zasedáních našich zastupitelů je tak malá, že svědčí už o lhostejnosti k tomu, co se ve městě děje.

Toto prohlášení, se kterým souhlasí nejen členové ZO KSČM, ale které pochopí i většina občanů, nevysvětluje pochopitelně všechny stinné stránky vlády současné reprezentace města. Vystává velká nespokojenost s celkovým vzhledem města a pořádkem, v zaostávání našeho města ve srovnání se sousedními obcemi (Holohlavy, Černožice), s některými službami, s jednáním aparátu městského úřadu.

To, že odstoupila ze svých funkcí prakticky polovina zastupitelstva, svědčí o preferování partajnického před efektivním využíváním odborných schopností celého kolektivu zastupitelstva.

Setkal jsem se pouze v jednom případě s názorem, že „nové volby mohly ještě počkat“, že „to bude stát peníze“. Jsem přesvědčen, že náklady na případné volby nové nebudou takovým trnem v oku našich občanů, jako vyhozené peníze na Dvoranu, o které se bude starosta asi marně soudit, nebo o malý zisk z podílu na těžbě písku.

Věřím, že v případných mimořádných volbách budou občané volit své zástupce s větší předvídavostí.

Vladislav Stránský
předseda ZO KSČM č. 169 Smiřice

Nejčerstvější informace

Zastupitelé z kandidátek ČSSD a KSČM se opravdu právoplatně vzdali svých mandátů. Podle zákona by na jejich místa mohli být dosazeni ti, kteří byli na kandidátkách těchto stran uvedeni na dalších místech. Podle poslední informace však žádný z náhradníků nechtěl přijmout místo v zastupitelstvu. To znamená, že by se ve Smiřicích měly uskutečnit nové komunální volby. Těžko lze ovšem předvídat, kdy k volbám dojde. Volby povoluje ministerstvo a všichni víte, jak je (a asi ještě bude) situace kolem vlády nejasná.

Publius Terentius Afér:

Kdo mluví, co chce, uslyší, co nechce.

Aristotel:

Člověk je spravedlivý, když spravedlivě jedná.

Kdo se snaží poučit, musí umět především pochybovat, neboť pochybnosti ducha vedou ke zjevení pravdy.

Zprávy

Obecního úřadu Holohlavy

Slovo starosty z Holohlav

Vážení spoluobčané!

Nejdříve bych chtěl vám všem, malým i velkým, popřát jménem celého obecního zastupitelstva i jménem svým příjemné prožití Vánoc a do nastávajícího roku 1998 pevné zdraví, úspěchy osobní i pracovní, mnoho radosti a spokojenosti.

Začátek nového roku bývá příležitostí k zamyšlení a často i k tomu, aby byla přijímána různá dobrá předsevzetí. Já bych se na vás, vážení spoluobčané, chtěl obrátit s výzvou:

Prosím nechovejme se jako ve středověku!

Já si totiž někdy jako ve středověku připadám. V té době totiž obyvatelé měst i vesnic vylévali splašky přímo na ulici a odpadky sypali za svá obydlí. Hygiena tím byla „na úrovni“. Proto se pak krajem šířil mor, cholera a jiné nemoci jako nebezpečné metly té doby, které mívaly na svědomí životy stovek i tisíců lidí.

A co dnes? Podle chování některých občanů se asi k této době vracíme. Jinak si totiž nedovedu vysvětlit následující skutečnosti:

- hromady listů na svodnici vedle pěšinky spojující Zadní ulici s ulicí Na Státní
- shnilá jablka, brambory a další domovní odpad v odpadkových koších na autobusových zastávkách
- pytle s linem, polystyrenem a novinami, sedáky osobních aut, pneumatiky v kontejneru na listí
- igelitové tašky s odpadem za transformátorem v parku školy
- kosti v kontejneru na sklo
- části televizorů v kaštanové aleji a v seníku mysliveckého sdružení pod Chloumkem

- domovní odpadky vyvezené na lesní cestu, do topolové aleje, za garáže a v místě bývalé betonárky v Luční ulici
- domovní odpadky a zbytky obkladaček pod objekty bývalého státního statku – nyní MEROVa
- popel, plechovky a prázdné lahve před hasičskou zbrojnicí
- kufry se zbytky koberců, igelitu a papíru (i s tabulkou popisného čísla domu) na polní cestě za Křížem
- domovní odpad a ořechové listí na úložišti a v příkopu před hřbitovem
- odpadky za kanálem u chodníku k Jechovým, zavážení náspu železniční trati u „Hlíňáku“, ze strany skladu CO a u drážního domku Adámkových
- jsou i občané, kteří rozvážejí odpadky do okolních obcí, do příkopů a do písků
- odvádění odpadních vod do nepoužívaných nebo vyschlých studní

Neúprosná statistika říká, že každý člověk vyprodukuje ročně 220 až 250 kg odpadu. V přepočtu to je 4 až 4,5 kg týdně a nebo jinak 2 popelnice za rok. Když někteří občané tvrdí, že popelnici nepotřebují, kam zmizí obsah těch jejich výše zmíněných popelnic?

Je prokázáno, že spalování obalů z plastů a jim podobných materiálů je zdravotně velmi nebezpečné! Nepřispěli jsme tím i my k tomu, že jsme se za poslední rok museli rozloučit nejméně se čtrnácti občany, kterým nebylo více než 61 let? (Valášek 44, Paliarik 44, Janáček 45, Niklasová 46, Korenčík 49, Pour 54, Plšek 60, Andrejs 61, Špryňar 61, Doležal 61...) Nádorová onemocnění a onemocnění dýchacích cest postihují v současné době již i malé děti.

Vážení spoluobčané, prosím, zamysleme se na svém chování a nechovejme se jako ve středověku!

Děkuji.

Miroslav Hlava, starosta Holohlav

Jaká škola se staví u nás ve Smiřicích?

Informaci podává paní ředitelka

**STŘEDNÍ ODBORNÉ UČILIŠTĚ
POTRAVINÁŘSKÉ**

ČERNOŽICE NAD LABEM

Vážení spoluobčané,

jistě jste si všimli, že probíhá čilý stavební ruch na pozemku bývalého mlýna a mísírny krmiv za budovou Městského úřadu ve Smiřicích. Do konce letošního roku by zde měla stát hrubá stavba učebnového pavilonu Středního odborného učiliště potravinářského Černožice n. L. Aby se občané nemuseli o této významné stavební akci, která je ve Smiřicích jednou z nemnohých za poslední léta, dovídat jen z rubriky „Jedna paní povídala...“, rozhodla jsem se vás seznámit hlouběji s celým záměrem výstavby a zároveň i činností a programem naší školy.

Dalším důvodem tohoto článku je i snaha o podání kvalifikované informace, která by měla zabránit zbytečným pochybnostem a „starostem“ některých smiřických občanů o smysluplnosti celé akce.

Střední odborné učiliště potravinářské má své sídlo v Černožicích nad Labem v sousedství drůbežářských závodů IDEA s.r.o. Původně podnikové učiliště s výukou učebního oboru Drůbežář, jehož absolventi nacházeli uplatnění ve veškerém drůbežářském průmyslu a prvovýrobě, získalo v roce 1990 právní subjektivitu a zřizovatelem učiliště se stalo Ministerstvo zemědělství ČR. Od získání právní subjektivity došlo k výrazné změně koncepce školy ve vztahu nabídky pro absolventy ze základních škol a zároveň celého rozvoje zázemí pro výuku nových učebních a studijních oborů.

Na výuku původního učebního oboru **Chovatel a zpracovatel drůbeže** navazují následující tříleté obory:

- byla zavedena výuka nově koncipovaného tříletého učebního oboru pro děvčata – **Provoz služeb**. Obor je zaměřen na šití a odívání, vaření a výživu, sociální a zdravotní služby a výuka je zpestřena předměty psaní strojem, práce na PC, účetnictví, estetika. Absolventky oboru získávají závěrečnou zkouškou výuční list a osvědčení na příslušné činnosti a služby.
- Dalším tříletým učebním oborem je **Kuchař/ka a Kuchař/ka – číšník (servírka) pro pohostinství**. I tento obor končí závěrečnými zkouškami a získáním výučního listu v oboru kuchařském a pohostinském.
Výuka praxe probíhá buď ve cvičných dílnách na SOUp v Černožicích, nebo na smluvně zajištěných a hygienou schválených pracovištích pod vedením našich mistrů odborného výcviku. Pokud hodnotila úroveň zajištěné praxe Česká školní inspekce, konstatovala velmi kvalitní výběr pracovišť a způsob výuky.
- Ve školním roce 1996/97 naše škola převzala výuku učebního oboru **Mlynář**. Tento pro chlapce zajímavý a pro praxi velmi žádaný obor je zde vyučován jako na jediném středním odborném učilišti v rámci celé České republiky. Proto u nás najdete žáky z Ostravy, Klatov, Znojma, Prahy, Pardubic apod. Praxi plní žáci I. – III. ročníku v Předměřicích n. L. v mlýnech J. Voženílek, s.r.o. Pokud se učí pro mlýn v místě svého bydliště (ve svém okrese), mohou ve III. ročníku absolvovat praxi v příslušném mlýně či zařízení pod vedením pověřeného instruktora.
- Od letošního roku se u nás vyučuje učební obor **Pekař/ka a Cukrář/ka**. Pro oba obory jsou v Hradeckých pekárnách a cukrárnách zřízeny speciální odborné učebny a žáci se úzkou návazností na vlastní provoz cukráren a pekáren učí poznávat problematiku výroby zcela zblízka.
- Komplexnost nabídky oborů pro potravinářský průmysl a služby je uzavřen dvouletým oborem **Potravinářská výroba**. Toto je obor určený pro žáky, kteří nedosahují příliš dobrých studijních výsledků. Obor jim ale neuzavírá cestu k dalšímu vzdělávání. Končí výučním listem a je možné přestoupit do 3. ročníku na tříletý učební obor. Dvouletý obor připravuje kvalifikované dělníky pro obsluhu technologických zařízení v různých provozech potravinářského průmyslu (konzervárny, pekařství, pečivářství, výroba polotovarů, zpracovatelský průmysl masa a vajec...).

Teoretické vyučování bude probíhat od nového školního roku v novém pavilonu ve Smiřicích, odborný výcvik v odborných dílnách nebo ve smluvních pracovištích. Domov mládeže s kapacitou 50 lůžek pro vzdálenější žáky zůstává v Černožicích.

Kladete-li si otázku, proč nová výstavba ve Smiřicích, odpověď bude následující. Provozní budova tzv. Teska, ve které jsou od roku 1982 umístěny učebny, kabinety a sborovny, je budovou „dožitou“, z hlediska hygieny a jejích norem nevyhovující pro trvalý provoz školního vyučování a měla být nahrazena budovou novou již v roce 1986. Při zvažování všech dostupných a reálných možností umístění budovy školy trvalého charakteru zvítězila varianta, která je nyní realizována ve Smiřicích. Svoji roli hrál především vstřícný krok Městského úřadu Smiřice v poskytnutí pozemku pro výstavbu, stravovací kapacita ve zdejší školní jídelně a v neposlední řadě hrál svou roli i fakt, že se sídlo střední školy přesune z periferie obce do města.

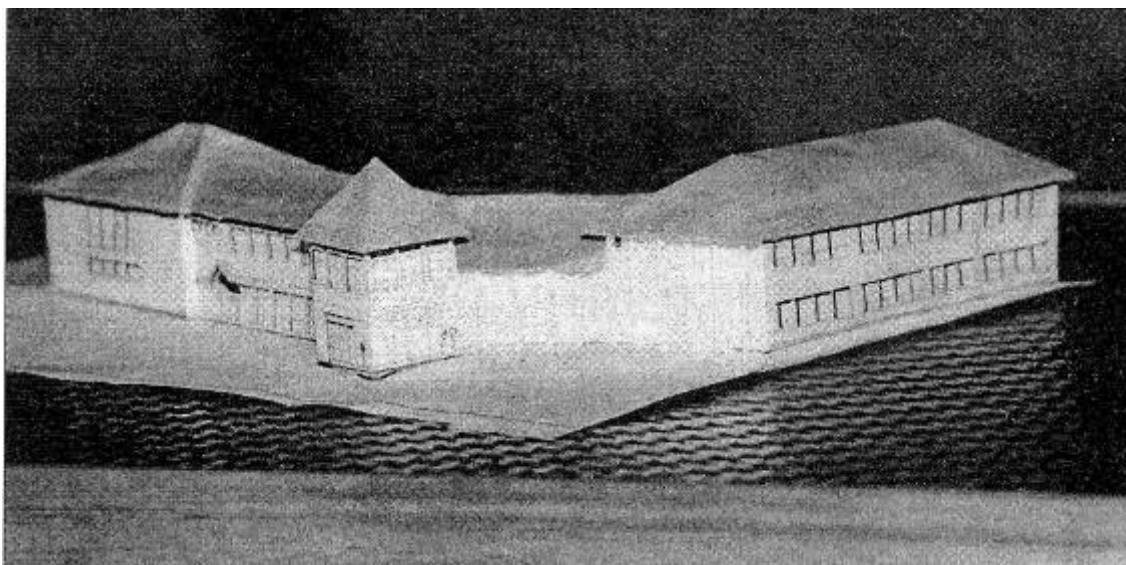
V letošním roce se ve škole učí 270 žáků v 1. a 3. ročnících učebních oborů a v 1. a 2. ročníku studijních oborů. Druhé ročníky učebních oborů chybí z důvodu zavedení povinné devítileté docházky.

Žáci všech vyučovacích tříletých oborů mají možnost pokračovat ve dvouletém nástavbovém studiu **Podnikání v oboru**, které končí maturitní zkouškou a absolventi tak získají úplné střední odborné vzdělání. Organizujeme i další vzdělávací kurzy pro naše žáky i veřejnost, například barmanský kurz, cukrářský kurz, kvalifikační i rekvalifikační zkoušky ve vyučovaných oborech, v rámci praxe žáků zabezpečujeme a zajišťujeme rauty k různým příležitostem, pečeme výrobky ke svatbám, výročí narozenin aj. společenským událostem.

Budu ráda, pokud vás budu moci prostřednictvím Zpravodaje informovat o dalších akcích, které uskutečňujeme pro žáky školy a které chystáme i pro veřejnost v rámci prezentace naší činnosti nejen v Černožicích. Sami se, doufám, brzy přesvědčíte, že školu navštěvuje mnoho schopných žáků, na které můžeme být právem pyšní. Z ohlasů rodičů i absolventů školy víme, že jsou dobře uplatnitelní na trhu práce. Pokud znají řemeslo a zvládnou i maturitní nástavbu, pak je to kombinace toho, čeho trh žádá.

Závěrem mi dovolu, abych vám popřála jménem naší školy k blížícím se vánočním svátkům mnoho zdraví, spokojenosti a radosti, osobní i pracovní úspěchy a v blízké době i vzájemnou dobrou spolupráci a vstřícný vztah.

Ing. Ema Baboráková, ředitelka SOUp

Fotografie p. Václava Prostředníka zachycuje maketu budovy školy SOUp
– pohled na průčelí od výtopy na Govorově sídlišti

Nabídka Středního odborného učiliště potravinářského v Černožicích

SOUp nabízí rodičům pomoc při rozhodování, kam s dcerou či synem po deváté třídě základní školy. Dejte vaše děti vyučit atraktivním potravinářským řemeslům.

Nabízíme tyto učební obory:

29-82-2/00 potravinářská výroba

29-61-2/00 mlynář/ka

29-62-2/00 pekař/ka

29-64-2/01 cukrář/ka se zaměřením pro výrobu

45-97-2/10 chovatel/ka a zpracovatel/ka drůbeže

64-45-2/00 kuchař/ka

64-58-2/00 kuchař/ka – číšník (servírka) pro pohostinství

64-97-2/05 provoz služeb

Další informace o škole:

- V novém školním roce zahájíme výuku teorie v nové budově ve Smiřicích.
- Zajišťujeme ubytování na vlastním domově mládeže.
- Zajišťujeme celodenní stravování v závodní a školní jídelně.
- Výuku přizpůsobujeme vlakovému spojení.
- Na pracoviště odborného výcviku žáky dopravujeme vlastním autobusem.
- Odborný výcvik je organizován pod vedením našich mistrů v oboru.
- Za práci vykonanou při odborném výcviku je poskytována finanční odměna.
- Organizujeme barmanský kurz, zájemcům umožňujeme získat řidičské oprávnění.
- Vyučujeme cizí jazyky – angličtinu, němčinu, ruštinu.
- V osobním volnu mohou žáci využívat posilovnu, kulečnický, stolní tenis, hřiště, klubovnu, televizi, video, knihovnu, organizujeme plavecký výcvik.

Po vyučení mohou žáci pokračovat v nástavbovém studiu **Podnikání v oboru** s maturitou.

ZÁJEMCI mohou navštívit SOU v kterýkoli pracovní den **od 8.00 do 13.00 hodin**. Informace podá ředitelství SOUp na tel. **049/5941027**.

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ: 16. a 17. ledna 1998 od 9.00 do 17.00 hodin

Přihlášku podejte na své základní škole.

NEZAVÁHEJTE a PŘIJĎTE MEZI NÁS

Smiřické děti reprezentovaly

Českou republiku – v Holandsku získaly prvenství

Šestice členů dopravního kroužku Městského domu dětí a mládeže ve Smiřicích měla čest reprezentovat Českou republiku v mezinárodní dopravně-výchovné soutěži AIT v Holandsku.

Účast v soutěži v Holandsku si naše děti zajistily vítězstvím v celostátním finále dopravní soutěže mladých cyklistů v Karlových Varech v polovině letošního června.

Protože na naše reprezentanty čekala silná konkurence z 19 evropských států, museli se již od začátku září věnovat náročné přípravě. Denně se věnovali nácviku jízdy zručnosti a učili se pravidla silničního provozu.

Do Holandska se vydali ve čtvrtek 18. září ve složení: Věra Dvořáčková, Kateřina Janáčková, Jana Košková, Milan Kudrna, Martin Merkl a Jaroslav Rychtera. Družstvo doprovázel za Ústřední automotoklub ČR p. Luboš Skokan a vedoucí dopravního kroužku MěDDM p. Aleš Šob. Po noclehu ještě na českém území v Klenčí p. Čerchovem je čekala dlouhá cesta přes Německo. Již odpoledne se však hlásili v místě závodu. Ještě tentýž den se stihli zúčastnit zajímavých soutěží v netradičních sportovních disciplínách.

V sobotu 20. září byla na programu vlastní soutěž ve městě Hertogenbosch. Po slavnostním nástupu všech zúčastněných družstev začala první soutěžní disciplína – test z pravidel silničního provozu, který vyplňoval každý zvlášť. Úkoly byly zadány v rodném jazyce účastníka. V této části soutěže dosáhli naši 22,5 bodu z 25 možných a byli na 3. místě za Maďarskem a Rakouskem.

Následovala jízda zručnosti, kde bylo třeba se vyrovnat se značnou nervozitou. Za chyby byly udělovány trestné body a dopadlo to takto: Věra Dvořáčková, Martin Merkl a Jaroslav Rychtera nedostali žádný trestný bod, Milan Kudrna dostal 1 trestný bod, Kateřina Janáčková 5 bodů a Jana Košková 4 body. Protože se dva nejhorší výsledky škrtaly, české družstvo v této části soutěže získalo 49 bodů z 50 možných. Byl to nejlepší výsledek – stejného však dosáhla i družstva Belgie, Jugoslávie a Rakouska.

Rozhodující disciplínou byla týmová teoretická zkouška. Ta byla velmi dramatická až do posledního úkolu, za který se přidělovaly 2 body. Česká republika byla o 0,3 bodu na 2. místě za Rakouskem a jen o 0,3 bodu před Belgií. A právě mezi prvními dvěma státy se mělo rozhodnout, kdo získá putovní pohár natrvalo. Mladí Rakušané odpověděli chybně a naši naopak správně – vypukla ohromná radost. Už za chvíli drželo naše české družstvo veliký pohár AIT nad hlavami a vyslechlo si naši státní hymnu.

Co všechno z teorie museli soutěžící znát? Úkoly byly následující: znalost dopravních značek, správný způsob odbočování, řešení situací na křižovatkách, rozpoznání nebezpečí pro cyklisty i znalost jízdního kola. V týmové soutěži získaly naše děti plný počet 20 bodů. Stejného krásného výsledku dosáhli už jen Belgičané.

Odpoledne po soutěži následovala procházka městem Hertogenbosch. Večer se všichni zúčastnili nádherné dětské párty jako z pohádky - jedlo se, pilo, zpívalo a tancovalo až do pozdních nočních hodin.

Na neděli 21. září byl připraven celodenní výlet. Děti navštívily muzeum v přírodě. Měly možnost vidět jak se v Holandsku žilo a nejvíce je zaujaly větrné mlýny. Navštívily i zoologickou zahradu v Arnhemu, kde pro ně byla nejkrásnějším zážitkem prohlídka expozice deštného pralesa a pouště.

Ze soupeřů při soutěži se na výletě stali kamarádi, kteří si mohli vyzkoušet svou znalost angličtiny nebo němčiny. Pokud bylo některé slovíčko nad jejich síly, ochotně vypomohla tlumočnice české výpravy p. Hana Smějová. Večer po výletě byl věnován diskotéce na rozloučenou.

Na pondělí 22. září brzy ráno byl stanoven odjezd domů. Po krátké zastávce v Maastrichtu, kde se utrácely poslední peníze, jsme se již všichni těšili domů ke svým nejbližším. Ti už věděli, že se jim domů vracejí evropští šampióni!

Konečné pořadí evropské dopravně-výchovné soutěže:

1. Česká republika – družstvo mladých cyklistů ze Smiřic

2. Belgie	11. Polsko
3. Rakousko	12. Rumunsko
4. Německo	13. Bulharsko
5. Chorvatsko	14. Slovensko
6. Maďarsko	15. Slovinsko
7. Lotyšsko	16. Bosna a Hercegovina
8. Jugoslávie	17. Lucembursko
9. Švýcarsko	18. Litva
10. Nizozemsko	19. Estonsko

Co dodat – gratulujeme ke krásnému výsledku a děkujeme za dobrou reprezentaci nejen naší republiky, ale i našeho města.

Soutěžní přehlídka účesových kreací

Firma L'Oréal Coiffure pořádá neobvyklou soutěžní přehlídku kadeřnického umění. Z více než 300 přihlášek postoupilo 20 kadeřnických týmů z každého regionu. Celkem 20 nejlepších kadeřnických týmů (4 z každého regionu) se utká ve velkém finále, které proběhne 14. února 1998 v Praze v hotelu HILTON.

(LT)

9 v dějinách Smiřic

1619

Dnešní kroniky bývají psány tak, že jejich budoucí čtenář se v podstatě dozví o tom, co se v dané obci nebo v daném městě v uváděném roce dělo. Záleží jen na svědomitosti kronikáře, jak podrobně a s jakým vlastním náhledem (někdy podle povinného návodu!) popíše dění v obci – městě. Ve starší minulosti kroniky podobného typu nenajdeme a o historii obce nebo města si můžeme sestavit obrázek z různých záznamů o panstvích, z farních zápisů apod.

V minulém čísle Zpravodaje jsme se začali zajímat o historii Holohlav. Pan Jaroslav Mach z Černožic nám ukázal, jak se dá historie daného místa sestavovat jen z drobných zpráviček.

Minule to byly zprávičky o Holohlavech z oblasti církevní (většinou o obsazení farářů ke zdejšímu farnímu kostelu). Údaje jsme zde mohli sledovat v překladu (z latiny) záznamů tzv. knih konfirmačních a erekčních.

Dalším zdrojem našich vědomostí o historii jsou urbáře. V minulosti bývaly nazývány mj. také jako registra bonorum (jmění), registra censuum (platů), registra ložní, správní či urburní. Urbáře jsou soupisem poddanského majetku a obsahují předpisy platů, dávek a robot z něho plynoucích. Tyto soupisy, sestavené podle rychet, vsí a usedlostí, však také někdy podávají i popis vrchnostenského majetku, objevují se v nich opisy důležitých listin a dalších písemností, ale i pamětní záznamy významných událostí z minulosti daného místa.

Z urbářů se můžeme dovědět hodně o minulosti svého města nebo vesnice, dovědět se jména zdejších obyvatel a o výši jejich majetku. Pro vrchnost zde byly také důležité údaje o robotní povinnosti poddaných. Byly zde zaznamenány nejrůznější práce při panských dvorech, jako byla například téměř kompletní péče o polnosti – od orání, vláčení, setí, pletí, okopávání – vrcholící samotnou sklizní. Byly zde vypsány i pracovní povinnosti v jednotlivých vrchnostenských podnicích – cihelnách, mlýnech (např. ve Smiřicích), ovčínech (např. v Holohlavech), pilách, pivovarech a vápenkách, případně v samotném sídle vrchnosti (na smiřickém zámku).

Mezi další neméně důležité povinnosti patřila údržba cest, mostů (těch bylo na Smiřicku požehnaně!), plotů, hatí, struh a hrází rybníků a dalších nejrůznějších staveb. V některých případech by vás jistě velmi překvapilo, jak velmi podrobně jsou uvedeny i takové robotní práce, jako bylo mj. i draní peří, hrabání lesa (na podestýlku dobytku), sbírání kletí, popřípadě hub, oříšků a jiných lesních plodů – nebo dokonce rozmetávání a zarovnávání krtinců.

Velmi zajímavou součástí urbářů jsou popisované peněžní, ale hlavně naturální platy z majetku poddaného. Obvykle odevzdávali poddaní svému pánu různou drůbež, obilí, maso, vejce a tak podobně, ale na některých místech sestávaly naturální dávky dokonce ze šafránu, každého desátého mlýnského kamene z lomu, housek, zpěvných ptáků, ba i z veverek. O tom, jaké byly různé platby na zdejším panství (v obcích Holohlavy, Smiřicky a Smiřice) na přelomu 16. a 17. století, se můžete seznámit z přiložených výpisů z urbářů.

Pro zájemce o historii je možno uvést, že byl v tomto roce Státním oblastním archivem v Zámrsku vydán Soupis východočeských urbářů. Podchycuje všechny dochované urbáře statků, panství a měst ve východních Čechách a také některé urbáře moravské, které popisují lokality v našem regionu z doby od druhé poloviny 13. století až do roku 1776.

V minulosti se našimi urbáři zabývala řada historiků i regionálních badatelů. Zvýšený zájem o jejich studium vedl nakonec v 60. letech k velké soupisové akci ve státních oblastních archivech, která měla zpřístupnit tyto svědky minulosti dalšímu bádání. Proto několik historiků vypracovalo podrobný soupis regionálních urbářů. Tím je umožněno, aby se s urbáři seznámila co nejširší veřejnost.

Soupis východočeských urbářů popisuje všechny nezbytné náležitosti, které případní zájemci ke svému studiu potřebují. U 268 položek obsažených v soupisu jsou uvedeny sídlo a původce – zadavatel vypracování urbáře, název instituce, v níž je možné jej studovat (včetně datace, pojmenování a příslušného archivního označení urbáře), popis jeho obsahu (údajů o poddaných, jejich platech, dávkách a robotách), které doplňuje (je-li v urbáři uveden) i popis panství. Popis urbáře pak uzavírají další praktické údaje, jako jsou výčet lokalit v něm popisovaných, jazyk zápisů a mj. i citace literatury, která se daným urbářem zabývá, případně jeho vydání v edici.

Kniha je dále opatřena důkladným místním a věcným rejstříkem a navíc doplněna dvěma přílohami – přepisem pokynů císařského dvora k vyplňování urbáriálních fasí a přepisem

vyplněné urbairální fase (pozn.: fase = přiznání jmění, příjmů a důchodů ke zdanění), které přiblíží čtenářům celé znění jedné z popisovaných archiválií.

Soupis je vydán jako výpravná publikace ilustrovaná mnoha ukázkami popisovaných urbářů. Mezi urbáři zde zvláště vyniká reprodukce ojedinělého broumovského urbáře z roku 1676, který byl prohlášen za národní kulturní památku České republiky. Pokud by někdo z vás chtěl např. sestavit rodokmen vaší rodiny nebo pokud máte o historii větší zájem, i v této publikaci byste mohli najít zdroj informací.

1619

Hlavně historii Smiřic jsme si zvykli sledovat v období dat s devítkou na konci. Jeden urbář Smiřického panství byl vypracován k roku **1619**. Podívejme se na některé údaje z tohoto urbáře, které se vztahují ke třem nám nejbližším obcím. Jedná se o Holohlavy, Smiřice a Smiřičky. (Pravidelné čtenáře článků z historie by už nebylo třeba znovu upozorňovat na to, že Smiřičky byly dříve samostatnou obcí, která se nacházela v místě dnešního nádraží. Smiřičky dokonce ani nepatřily vždy ke Smiřickému panství!) Jistě jste si všimli, že počátek 17. století byl přebohatý na různé i velmi významné události (např. Pražská defenestrace, bitva na Bílé hoře apod.). Je i poměrně hodně historických záznamů vztahujících se k této době. Co se můžeme opět dovědět o našem regionu právě k roku 1619?

Ves Holohlavy

Ve vsi byly 2 krčmy, v nichž se r. 1619 čepovalo 140 sudů piva za rok a dále kostel sv. Jana Křtitele s farou, na kteréž se kněz chová, ke kterémužto záduší jest rolí i kopanin, luk a les Velichovek nemálo. Čehož na díle, když tu kněz jest kromě lesův užívá. Kdyby kněze (jakž se někdy ztrefuje) nebylo, tehdy toho všeho k témuž záduší užívají kostelníci a úředníkům každého roku z příjmův i vydání počet činí.

Podle urbáře z r. 1550 „... v též vsi jest špitál a škola při něm, v kterémž se sirotci chudí chovají a do školy k učení chodí od kamene, s dvorem a světnicemi, komorami a vobilnicemi vystaveny. K kterémužto špitálu a škole z důchodů smiřických pro vychování chudých lidí každého roku podle odkázání dobré paměti vysoce urozené paní paní Barbory Žerotínské z Bíbrštejna, toho času na Smiřících, vydává se 100 kop grošů čes. a ze dvora holohlavského k tomu z voklizeného obilí žita 3 korce, pšenice 3 korce, ječmene 3 korce, hrachu 3 korce každého roku vydává. K témuž také špitálu jest nemalá vinice pod kostelem chloumeckým a louka mezi lukami holohlavskými ležící, kteráž se rektorovi též školy za jeho práci i se zahradou při škole podle vymezení k užívání a k tomu 5 kop grošů každého roku za vyučování katechismu dítek dává.

Pokud se robot týče, bylo 6 usedlíků povinno pleti v panské zahradě ve Smiřících a všichni seno a votavu v holohlavském dvoře skládati a na hony choditi – ovšem jen nadháněti. Dále byli povinni opravovati hatě od prádla až po špitálskou louku a dříví na mostě. Z prodeje koňského i hovězího dobytka i drobného skotu odváděti mýtné, které vynášelo 15 grošů...”

	r. 1550	r. 1619	r. 1655
osedlých obyvatel	27	28	32
rozloha rolí	7 lánů	8 lánů 9 prutů	8 lánů 11 ½ prutů
svatojiřský úrok	21 kop 8 gr. 4 den.	16 kop 8 gr. 1 den.	32 kop 50 gr. 5 den.
svatohavelský úrok	21 kop 8 gr. 4 den.	16 kop 8 gr. 1 den.	32 kop 50 gr. 5 den.
za pleče odevzdáno	za 7 pl. po 3 gr. = 21 gr.	17 gr.	40 gr.
za roboty rozličné	8 gr. 5 den.	8 gr. 4 den.	27 gr. 2 den.
poplatky za vejce při sv. Havlu	1 kopa 38 gr.	13 kop a 55 ks vajec a 8 gr. 4 den.	1 kopa a 5 ks vajec
poplatky za vejce při sv. Jiří	38 gr. 5 den.	2 kopy 5 gr.	1 kopa a 5 ks vajec
odvod hus	--	--	121
odvod slepic	--	--	18 ½
odvod vajec	--	--	23

Poznámky:

- Udávaný počet osedlých nám neříká, kolik v dané vesnici lidí opravdu žilo. Za lidi osedlé byli totiž považováni pouze držitelé gruntů a chalup (třeba bez pozemků) v dané obci. Lidé bydlící v podruží, třebaže i tito byli poddanými, za osedlé považováni nebyli. Počítali se tedy jen držitelé gruntů (hlavy rodin), takže ve skutečnosti žilo v místě čtyřikrát až pětkrát více obyvatel. Pokud jsou v záznamech uváděny počty obyvatel i počty domů, na jeden dům vychází v průměru 10–12 lidí.
 - Ze záznamů urbáře je možno vyčíst, že v roce 1550 a v roce 1655 bylo v Holohlavech více osedlých lidí než ve Smiřicích.
 - Výměra rolí (polí) je uváděna v *lánech a prutech*. Podle berní ruly (soupis poddanského majetku – půdy a hospodářského zvířectva) z r. 1654 měl 1 lán 12 prutů anebo 12 kop záhonů a 1 prut případně 1 kopa záhonů počítala se za 6 korců (také strychů), takže 1 lán znamenal výměru 72 korce. Protože je korec 0,2877 hektaru, jeden lán představoval výměru přibližně 20,7 hektaru. Tzv. *lánový* statek už bylo na tehdejší poměry docela velké hospodářství. Jeden *prut* měl výměru přibližně dnešních 1,725 hektaru.
- Ještě na doplnění – výměra polí, luk, lesů a pod. bývala uváděna i v jitrech. Jedno *jitro* se (podle místa a doby) rovnalo 2 korcům, tj. 0,5754 hektaru.

Ves Smiřičky

Ve vsi byla výsadní krčma, ve které se kolem r. 1619 vyčepovalo 120 sudů do roka. Za vsí byla panská zahrada, ve které se pěstovala zelenina a kterou obdělávalo 8 robotníků, a velké louky, na nichž usedlíci byli povinni seno a otavu hrabati. Mimo to odváděli z prodejů koňského a hovězího dobytka mýtné, které vynášelo 5 grošů ročně.

	r. 1550	r. 1619	r. 1655
osedlých obyvatel	12	13	19
rozloha rolí	4 lány a 1 prut		

svatojiřský úrok	6 kop 28 gr.	1 kopa 40 gr.	3 kopy 27 gr.
svatohavelský úrok	6 kop 28 gr.	1 kopa 33 gr.	4 kopy 1 gr.
za 6 plečů k sázení úrok při sv. Jiří	5 gr. 5 den.	5 gr. 5 den.	1 kopa
za 6 plečů k sázení úrok při sv. Havlu	18 grošů		
placení ze slepic	za 44 slepic po 1 gr. 44 grošů	za 16 slepic po 3 gr. 48 grošů	slepic ouročních 22 ½
poplatky za vejce	za 6 kop po 15 den. 11 gr. 15 den.	za 2 kopy po 8 gr. 4 den. 17 gr. 1 den.	vajec ouročních 2 kopy a 20 kusů
odvod hus odúmrtních	--	8	7 ½
odvod slepic odúmrtních	--	15	10 1/2

Ves Smiřice

Ano ves – na přelomu 16. a 17. století nebyly ještě Smiřice městem. V roce 1550 byla v městečku rychta od starodávna výsadní, v které se šenkovalo smiřické pivo. Roku **1619** byly v městečku již 2 krčmy a 2 jiné hospody (podle historických údajů jedna hospoda byla v místech dnešní Dvorany a nesla název hospoda U Zeleného stromu). Mimo to bylo v městečku 6 krámů řeznických (masné krámy bývaly i na rohu dnešního malého stadionu – blízko bývalého labského jezu a mostu), ze kterých se platilo po 1 kopě grošů českých; z každého zabitého kusu odváděla se na zámek hlava, jazyk, játra, plíce a dršťky, za kteréžto droby platilo se z důchodu po 5 groších českých. Do roka zabíjelo se 200 kusů dobytka. Z formanských vozů platilo se clo 1 groš za vůz a vynášelo nejméně 1 kopy ročně. Mimoto platilo se vrchnosti z vlny celkem přes 1 kopy, z haltýřův (vysvětlení: haltýř, řidčeji haltěř nebo haltíř = sádka na ryby = vodní nádrž s průtokem čerstvé vody pro chov ryb, nebo to mohla být vodní jímka jako zásobník vody, nebo zastřešený splávek upravený pro umístění nádob s mlékem pro jejich chlazení) 20 grošů a z plavení lesů 30 grošů.

Za městečkem byla obora s dobrým drnem, ohrazená lesy, ve které bylo přes 6 lánů luk, na nichž se chovalo přes 100 hříbat, volů a jiného hovězího dobytka. Nad oborou byly veliké louky, které dávaly až 100 vozů sena a jen málo méně otavy. V oboře byl domek pro oborníka, u něhož byla štěpnice s nemalým počtem štěpů a melounice, v níž se sázely melouny, česnek, cibule a jiná zelenina i koření pro panskou kuchyni. Pod dvorem holohlavským byla 3 velká pastviště pro pasení klisen, za starým a novým mostem pak pastviště k pasení hříbat a jiného dobytka.

	r. 1550	r. 1619	r. 1655
osedlých obyvatel	20	29	31
svatojiřský úrok	3 kopy 41 gr. 3 den. čes.	3 kopy 48 gr. 1 den. čes.	10 kop 28 gr. míšen.
svatohavelský úrok	3 kopy 41 gr. 3 den. čes.	3 kopy 48 gr. 1 den. čes.	10 kop 38 gr. míšen
za pleče placeno (robotní povinnost)	3 groše	3 groše	1 kopa
odvod hus	--	11	11
odvod slepic	--	28	35
odvod vajec	--	--	15

Ve Švýcarsku plane pochodeň na památku Jana Palacha

Naše umění na břehu Ženevského jezera

Není běžné, aby dílo současného českého umělce zdobilo břeh jezera, ležícího daleko za hranicemi naší vlasti. Akademickému sochaři Milanu Knoblochovi, který žije a tvoří v Praze 3 (a je čestným občanem Smiřic) se takové cti letos dostalo.

Ve švýcarském městečku Vevey u Lausanne proběhlo 1. června 1997 za účasti velvyslanců obou zemí, diplomatického sboru, rodiny bratra Jiřího Palacha, nadace Olgy Havlové a členů krajských spolků odhalení pomníku Jana Palacha. Slova se mj. ujala předsedkyně Klubu Jana Palacha a Jana Zajíce, jako zástupce Karlovy univerzity, na níž J. Palach studoval, promluvil i její bývalý rektor Radim Palouš.

V době 28. výročí hrdinné smrti Čecha, který svým činem upozornil okolní svět na bezprávi a probudil občanské sebevědomí ve své malé, ale těžce zkoušené zemi, plane nyní na břehu Ženevského jezera jeho pochodeň. Zasluhu na tom má především Dr. Madeleine Cuendet, známá svými celosvětovými humanitárními akcemi – sponzorka, iniciátorka a organizátorka postavení tohoto památníku. Ta na základě úspěšného ztvárnění pomníku světoznámého hudebního skladatele Bohuslava Martinů v Poličce, který ak. sochař Milan Knobloch v roce 1990 realizoval, vyzvala umělce k vypracování návrhu na památník.

„Již při první návštěvě Švýcarska jsem měl předložit přesný popis objektu včetně jeho velikosti. Bylo to dosti obtížné, protože zadavatelé měli původně na mysli jen nějakou dekorativní záležitost. To jsem pro tak závažnou věc považoval za nedůstojné,“ říká autor celého projektu. „Byl jsem přesvědčen, že by se na památníku měl objevit i Palachův portrét. Jiný problém spočíval v maximální velikosti, kterou jsem nemohl a ani nechtěl dodržet. Nakonec mi však dali za pravdu, že umělecké dílo nelze spoutat předem určenými rozměry. Navíc jsem v té době již měl hotovou bronzovou plastiku, vyjadřující touhu člověka po vzdělání, svobodě a vzletu, ale současně i známý (Ikarův) pád. Vycházel jsem z tvaru pochodně, která se mění v křídla, z nichž, bohužel, jen jedno míří vzhůru.

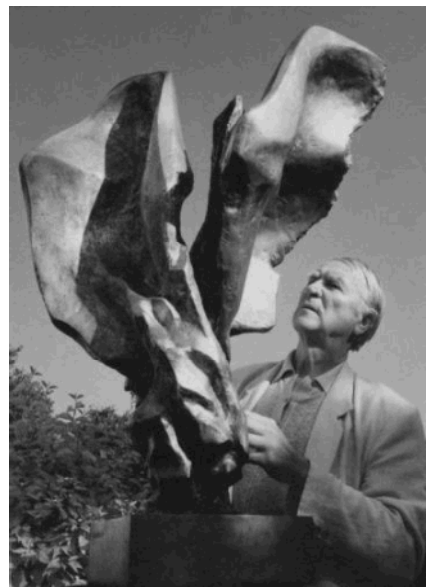
Velkou satisfakci jsem pak prožíval při samotném odhalování pomníku. Pan primátor mě totiž ve svém projevu poděkoval, že jsem toto město obohatil o dílo, které bude jeho obyvatelům i celému světu připomínat nezadatelnou touhu mladého člověka po svobodě.“

Na převzatém snímku je u pomníku sám autor.

Na sloupu o délce 2,20 m, vyrobeném ze švýcarské žuly, je pod bronzovým medailonem a plastikou umístěn citát prezidenta České republiky Václava Havla:

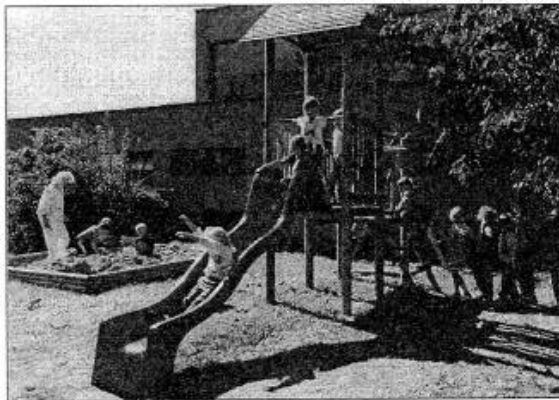
„Oběť Jana Palacha se stala výzvou k hledání cest ke svobodě.“

Ocitováno z Pražských novin ze října 1997

Základní škola informuje a děkuje

Děti ze smičické základní školy dostaly počátkem letošního školního roku pěkný dárek. Postarala se o něj místní firma REUTER, která poskytla finanční prostředky na zakoupení dětského hřiště pro školní družinu.

Na snímku p. Václava Prostředníka je zachycen pohled na nové dětské hřiště na dvoře školy.

Svůj volný čas mohou nyní děti z nižších ročníků trávit v pěkném a účelně zařízeném prostředí. Vedení školy touto cestou děkuje firmě REUTER, spol. s r.o., která již po několikáté projevila takto konkrétně svoji přízeň Základní škole ve Smičicích.

Vedení školy však touto cestou vyslovuje poděkování i dalším sponzorům:

- manželům Šoulovým, kteří poskytli škole finanční obnos na zakoupení kvalitního diaprojektoru,
- manželům Stýblovým a paní Truksové, kteří darovali škole materiál pro výtvarnou výchovu.

Všechny sponzorské dary budou ve škole dobře využity a poslouží ve výchovně vzdělávacím procesu.

vedení ZŠ Smičice

Upozornění pro občany

Od 1. ledna 1998 vchází v platnost nový zákon o odpadech č. 125/97 Sb. Tento zákon nás bude ještě ve větší míře vést k řádné likvidaci odpadů. Fyzické osoby budou povinny na požádání příslušného orgánu předložit doklady o tom, jakým způsobem a jak často odpad likvidují.

Fyzické osoby, které nelikvidují odpad v souladu s vyhláškou města nebo podle jiné zákonné normy mohou být postiženy pokutou až do výše 10 000,- Kč.

Firma RUND nebude tolerovat své neplatiče a vyřadí je ze své evidence. Seznam neplatičů předá firma Městskému úřadu ve Smičicích.

Upozornění firmy RUND

Firma RUND upozorňuje své klienty na to, že od 1. ledna 1998 bude zajišťovat svoz domovního odpadu z popelnic jen na základě nově vylepených samolepek.

Pokud jste si samolepky nevyzvedli osobně (na MěÚ 2. 12.), měli byste je dostat poštou. Pokud byste samolepku neobdrželi, uvědomte o tom firmu RUND Nový Ples, tel. 0442/2381.

Chcete pejska?

Ve Smiřicích je pečováno o několik opuštěných psů – jedná se převážně o psy menšího vzrůstu. Tito opuštění pejskové hledají nové hodné pány. Máte-li zájem, volejte na telefonní číslo 049/594 1819 (ráno a večer – viz básničku pí Rachotové Bez komentáře).

Vánoce jsou svátky lidské pospolitosti – pomozte opuštěným pejskům!

Dnešní uspěchaná doba přináší do našich životů určitou nervozitu, což se promítá do mezilidských vztahů. O Vánocích, kdy obvykle bývá čas se trochu zastavit a zamyslet nad svým jednáním a chováním, doháníme své chyby dobrými skutky a přijímáním dobrých předsevzetí.

Dobрым skutkem by bylo třeba vzpomenout i na opuštěné smiřické psy. Najednou majitel psa zjistí, že on žere, štěká a kálí – a vůbec, proč si s ním přidělovat starosti.

Pes zůstává opuštěný na ulici.

Je mu zima, má hlad a je mu smutno, protože pán ho záměrně opustil. Proto pamatujte na tyto psy. Pokud můžete – třeba jen občas nebo i jednorázově – sponzorovat jejich péči, bude každý vítán.

Lze jim koupit granule, konzervy, těstoviny, případně přispět i finančně. Menší dary lze odevzdat na radnici na odboru správním a životního prostředí. Na finanční dar vám bude účtárnou MěÚ vydán doklad. U větších darů nebo na požádání bude sepsána darovací smlouva.

Městský úřad Smiřice
odbor správní a životního prostředí

Bez komentáře

Jsme pejsci – toulaví jsme byli,
co jsme se světem nachodili
a hledali, kdo měl nás rád
a byl náš přítel – kamarád.

Máme svůj azyl v chaloupce
a čekáme, kdo že nás chce.
Je doba těžká a draho je:
prosíme, zda někdo přispěje.

Od města máme boudy,
teplo a pohlázení se zde snoubí,
práce je s námi dost a dost,
ale jsme také pro radost.

Je nás však víc a potřebujem mnohé
i věci pro nás jsou dnes drahé.
Kdo může provést skutek dobrý?
Vzdáváme díky za ty hody.

Děkují pejsci z chaloupky skrčené
vám za ty dary přinesené.
Věříme v lásku a cit lidí
kdo jen věc v nás vidí – nechť se stydí.

Že zlo je trestáno, co je pácháno,
že chrání nás zákon – nevidáno.
I na konci století se dějí věci různé,
dobré i špatné – veselé i hrůzné.

Zima je zlá – každý se rád ohřeje.
Děkujeme každému, kdo přispěje;
aby váš skutek odměněn byl,
tak stálé zdraví a mnoho pěkných chvil.

Vnímáme a všemu rozumíme,
cítíme bolest, bránit se neumíme.
Jak prosit máme o pomoc,
zlých lidí snad není moc.

Ti hodní nechť z nás radost mají,
vždyť čtyřnozí jsme kamarádi,
jáčí jsme – kdo z vás to neví,
o mnoho přišel – snad názor změní.

Že štěkáme, když mluvit neumíme,
však přesto mnohé vyjádříme.
A máme rádi hodně lidí,
ti zlí nás jenom hodně šidí.

Kontaktní adresa:

Útulek pro zvířata
U Stadionu 141
tel. 594 1819

Poděkování

Městské kulturní středisko ve Smiřicích děkuje České spořitelně, a. s. – okresní pobočce v Hradci Králové – pánům ing. Synkovi a Synovcovi za poskytnutí drobných dáreků pro děti, které se zúčastnily soutěží na dětské Mikulášské diskotéce dne 6. 12. 1997.

Pozor, nepřehlédněte

Městské kulturní středisko ve Smiřicích zahajuje od září 1998 v novém kulturním domě

KURZY TANCE A SPOLEČENSKÉ VÝCHOVY

Zájemci se mohou přihlásit od ledna 1998 na kulturním středisku, kde jim budou poskytnuty bližší informace.

Ludmila Trávníková
Městské kulturní středisko Smiřice

Následující článek byl upraven z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů – byla vymazána data narození a adresy dětí a přesná data sňatku a bydliště snoubenců.

Z MATRIKY MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Děti

narozené v období od 1. září do 15. listopadu 1997:

1. s trvalým bydlištěm ve Smiřicích a v Rodově:

Vitalij Mardar
Daniel Menger
Martin Mesaroš
Eliška Štefková
Adam Holeček
Pavel Bitnar
Lenka Nováková
Jan Havlíček

2. s trvalým bydlištěm v Holohlavech:

V daném období se v Holohlavech nenarodilo ani jedno dítě.

Sňatky

v uzavřené v období od 1. září do 15. listopadu 1997:

Sňatky uzavřené v obřadní síni Městského úřadu ve Smiřicích:

září	Rudolf Komínek
	Monika Chaloupková
	Milan Kubica
	Jitka Kracíková
	Jiří Sedláček
	Anna Krivčíková

	Luděk Hanzl Zuzana Ziklová
říjen	Josef Klůz Marie Nováková
listopad	Jaroslav Vojtas Iveta Procházková

Církevní sňatek uzavřený v děkanském kostele sv. Jana Křtitele v Holohlavech:

září	Martin Novotný Veronika Akermanová
------	---------------------------------------

BLAHOPŘEJEME

JUBILANTI z období od 1. září do 15. listopadu 1997:

Jubilanti ze Smiřic a z Rodova:

91 let	Antonie Dostálová	Smiřice, gen. Govorova 574
90 let	Karel Kloubec	Smiřice, Jiráskova 266
85 let	Emma Hojná	Smiřice, gen. Govorova 552
80 let	Štefan Bigas Ludmila Krejčová	Smiřice, Trotina 1 Smiřice, U Stadionu 230

Jubilanti z Holohlav:

90 let	Zdenka Sehnoutková	Holohlavy, Smiřická 21
---------------	--------------------	------------------------

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

v období od 1. září do 15. listopadu 1997:

1. občané, kteří měli trvalé bydliště ve Smiřicích a v Rodově:

Prokešová Albína	Smiřice 396	nar.: 1921	zemřeli: 30. 8. 1997
Mach Miroslav	Smiřice 203	1933	13. 9. 1997
Sklenárik Josef	Smiřice 504	1940	13. 9. 1997
Hemrlík Jiří	Smiřice 489	1973	23. 9. 1997

Citta Josef	Rodov 5	1931	24. 9. 1997
Kadaníková Františka	Smiřice 169	1903	4. 10. 1997
Nitka Vratislav	Smiřice 1	1952	21. 10. 1997

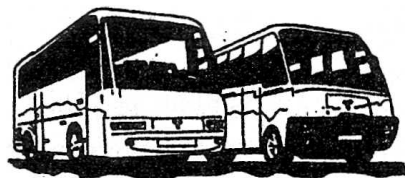
2. občané, kteří měli trvalé bydliště v Holohlavech:

Pour Miloslav	Luční 180	nar.: 1943	zemřeli: 12. 9. 1997
Oppa Květoslav	Školní 75	1929	25. 9. 1997
Paliarik Milan	Ve Dvoře 3	1953	30. 10. 1997

Za OÚ Holohlavy (VV)

Stanislava Klimešová, matrikářka

Důchodci na cestách

Organizované poznávací zájezdy pro důchodce pokračovaly ve druhém pololetí 1997 následujícími akcemi:

Oblast Prachovských skal – 26. července 1997:

Za účasti 42 osob byla první zastávkou prohlídka Městské památkové rezervace historického náměstí v Jičíně. Dále to byla prohlídka zámku Humprecht v Sobotce, jehož původním majitelem byl hrabě Jan Humprecht Černín z Chudenic. Zámek je stavebním unikátem oválné věže ve tvaru 2 elipsoidů. Zámek je nyní ve správě města Sobotky. Další zastávka byla věnována prohlídce hradu Kost. Tento hrad nechal postavit ve 14. století Beneš z Vartenberka. Celý hrad je postaven z pískovcových kvádrů. Protože nebyl nikdy dobyt, říká se o něm, že je pevný právě jako kost. Dnešním majitelem je hrabě Kinský.

Další zastávkou v tomto krásném kraji bylo město Turnov. Zde jsme se věnovali prohlídce Okresního muzea polodrahokamů z nalezišť Kozákova a Semilská.

Návštěva zámku Hrubá Skála s krásným pohledem na zříceninu hradu Trosky jen potvrdila krásu této části naší vlasti.

Krkonoše – 23. srpen 1997

Tento zájezd se uskutečnil za účasti 46 osob. První zastávka byla věnována prohlídce naší první údolní přehrady na Labi – Těšnovské přehradě nazývané Les Království.

Špindlerův Mlýn – naše největší horské rekreační a lyžařské středisko v Krkonošském národním parku (KRNP). Pěkný vzhled, krásná nová výstavba a čistota na jedné straně i vysoké ceny na straně druhé jsou charakterem tohoto mezinárodního sportovního a turistického střediska.

Podobně je možno ohodnotit i Harrachov v nejzápadnější části Krkonoš. My jsme zde navíc podnikli menší výstup k Mumlavským vodopádům.

Zahrada Čech – Litoměřice – 23. září 1997

Výstava v Litoměřicích je věnována především zahrádkářům. O tento zájezd byl mimořádný zájem. Proto pro 92 účastníků bylo třeba objednat dva autobusy. Výstava se všem líbila, proto se bude v příštím roce zájezd do Litoměřic opakovat.

Přehled všech akcí uskutečněných pro důchodce v roce 1997:

- 24. 4. zájezd na Hanou
- 24. 5. zájezd na hrad Pernštejn
- 28. 6. zájezd na Jeseníky
- 26. 7. zájezd do oblasti Prachovských skal
- 23. 8. zájezd do Krkonoš
- 23. 9. zájezd do Litoměřic

Organizátoři těchto zájezdů pro důchodce děkují za stálý zájem o tyto poznávací zájezdy. Spokojenost našich výletníků je pro nás tím největším oceněním. Přejeme všem dříve narozeným pevné zdraví a spokojenost a těšíme se na další spolupráci v roce 1998.

Organizátoři zájezdů pro důchodce: Lída Holmanová
Lída Tykalová
Vladislav Opletal

115 let hasičů ve Smiřicích

Před několika lety se redakce Černožického zpravodaje obrátila na své čtenáře s prosbou o zapůjčení jakýchkoliv záznamů z historie. Výzva měla odezvu a černožická redakce získala několik pozoruhodných záznamů o historii obce i zdejšího regionu. Tyto prameny byly zpracovány a postupně uveřejněny v Černožickém zpravodaji.

Zřejmě by se našlo dosti i u nás ve Smiřicích. Vážení čtenáři, pokud byste doma něco měli, zapůjčete to redakci. Dnes není problém tyto dokumenty okopírovat a v pořádku vrátit.

V září 1996 našla pí Eva Knapová po svém manželovi Josefu Knapovi mimo jiné i text projevu proneseného na schůzi smiřických hasičů v roce 1972. Tento text poskytla redakci našeho Zpravodaje. Je to dobře, protože je možno naše čtenáře seznámit s historií vzniku hasičského sboru ve Smiřicích. Letos tomu totiž je **115 let** od jeho vzniku. A nyní již podle pana Josefa Knapa:

„Smiřický hasičský sbor byl založen jako jeden z prvních v severovýchodních Čechách. Založen byl na ustavující schůzi dne 22. července 1882. Při první valné hromadě dne 26. července 1882 byl za přítomnosti 49 do sboru přijatých členů zvolen první výbor. Jména členů výboru nám mnohým dnes už nic neříkají – byli to pánové: Kučera, Nývlt, Čeněk, Hojný, Lefnar, Bartošek, Michal, Pádr, Vít, Litomiský, Pácalt a další. Jim patří dík za ustavení organizace, která přečkala dvě světové války, hospodářské, politické i národnostní krize.

Požární sbor neměl od doby svého vzniku na různých ustlání a ze zápisů schůzí víme, že první finanční prostředky byly získány subskribční listinou, která sloužila jako náborový akt. Tato sbírka uspořádaná mezi smiřickými občany vynesla ve městě 118 zlatých. Pojišťovací cukrovarnická společnost přispěla částkou 200 zlatých.

První stříkačka smiřických hasičů byla ruční a byla sboru zapůjčena bankou Slavie s podmínkou, že všichni členové hasičského sboru budou u této banky pojištěni. Výstroj (oblek a pás se sekyrkou) měl každý člen sboru vlastní. Na činnost sboru bylo nutno vydělávat pomocí různých akcí – patřily mezi ně hlavně zábavy či plesy. Hlavní příjem do hasičské pokladny byl z darů přispívajících podniků a bank. Za zdolání požáru na Trotině obdržel sbor odměnu 20 zlatých.

Prvních 100 metrů hadic bylo zakoupeno v roce 1883 – byl to základní majetek. Hasičský sbor byl založen jako fyzická ochrana proti ohni. Tehdejší stanovy sboru však určovaly, aby ve svém středu měl i samaritní čet. Proto už v lednu 1883 byla uspořádána zdravotnická přednáška MUDr. Jedličky „O možných úrazech při výkonu hasičském, kde život ohrožen byl“. Hasičský sbor plnil ve městě i funkci sociální tým, že podle svých tehdejších možností přispíval na místní chudé školní děti. Později byl založen i fond na výplatu pohřebného pozůstalým po zemřelých členech sboru.

Jak šla léta, sbor se rozrostl z původních 49 na 94 členů. S ohledem na celkový počet obyvatel Smiřic to bylo poměrně hodně. Dne 21. srpna 1910 se konal ve Smiřicích sjezd severovýchodní župy hasičské a smiřičtí hasiči zde slavnostně převzali novou parní stříkačku za tehdejších 10 400,– korun. Byla zakoupena z darů, příspěvků a z vlastních prostředků.

V roce 1914 začala první světová válka a ze sboru odešlo na první výzvu 19 členů. Zbytek členů vytvořil na celou dobu války dopravní kolonu, která převážela raněné z nádraží v Josefově do tamější nemocnice. Na druhou výzvu odešlo sloužit na frontu dalších 15 členů. Z války se domů nevrátili 4 a jeden (Ferdinand Široký) zemřel v roce 1928. Mezi těmi, kteří se nevrátili, byl i otec pana Josefa Pikoly staršího.

Po válce se hasičský život vrátil do původních kolejí a sloužil výhradně v protipožární ochraně. Samaritní oddělení přešlo pod Červený kříž. Za zmínku stojí, že od doby založení hasičského sboru jeho členové působili i jako strážníci a povodníci. Smiřice totiž byly v té době každoročně ohroženy povodněmi (bylo to ještě před regulací Labe). Strážných a povodníků bylo v úseku Černožic, u Kašparových a u mlýna třeba hodně.

V období mezi oběma válkami docházelo postupně ke změnám ve složení sboru. Ze začátku byli členy sboru zámožnější občané, majitelé domů a živností. V této době se páteří sboru stávali hlavně dělníci. Jmenujme alespoň některé: Brouček Josef, Hloupý Josef, Hník František, Kudr Josef, Opletal Josef, Ramba Antonín, Sychrovský Josef, Šimera Václav, Šubrt Oldřich a další. Ze zápisů je patrné, že sbor žil i nyní z darů místních příznivců. Další prostředky získával službami v místním kinu, v divadle a při zábavách. (Vysvětlení mladším čtenářům: V tehdejší době byl pro případ vzniku požáru povinně při každém představení a při každé zábavě přítomen člen hasičského sboru.)

V roce 1931 byla na valné hromadě zvolena řada těch, jejichž jména jsou známější: Beran Josef, Hloupý Josef, Holeček Josef, Jelínek František, Karpíšek Eduard, Opletal Josef, Pádr Bohuslav, Šmída František, Šubrt Oldřich. Hned o rok později – v roce 1932 – bylo důstojně oslaveno 50. výročí hasičského sboru ve Smiřicích. Za těch 50 let trvání zasahovali smiřičtí hasiči při 114 požárech v místě i v okolí. Do vlastnictví sboru patřily: 1 parní stříkačka, 2 ruční stříkačky, 1 rekvizitní vůz, 2 navijáky hadic a 550 metrů hadic. Sbor vlastnil i kropicí vůz, který byl darem smiřické spořitelny. Ve sboru byli: 49 činných mužů, 3 samaritanky, 2 čestní členové a 85 přispívajících členů.

Při příležitosti 50. výročí založení sboru byl Václav Vít odměněn za padesátileté členství zlatou medailí. Stříbrnou medaili za 40leté členství obdržel Karel Vácha. Za 20–25leté členství byly předány diplomy 12 členům. Tehdejší starosta města vysoce ohodnotil úsilí všech hasičů za plnění jejich povinností.

Podle dochovaných zápisů z let 1932 až 1938 je patrné, že probíhala normální spolková činnost se všemi radostmi a strastmi, které život dobrovolné organizace přinášel. Objevovала se zde nová jména, některé funkce změnily osoby. Myšlenka bratrství a smyslu pro občanskou dobrovolnou povinnost však přetrvávala. Hospodářská situace sboru se však stále nelepšila. Pokud vzrůstal majetek a finanční hotovost, bylo to jen díky spolkovému nadšení a přičinění. Zdrojem příjmu byly opět služby v kině, na divadelních představeních, na přednáškách i na tanečních zábavách. Přičiněním některých členů sboru se rozrostla i zdravotně osvětová činnost. Tu zajišťovali: MUDr. Zlámálík, MUDr. Pultr, František Zemek a Václav Šimera. Byly pořádány kurzy zdravotní osvěty. Později byla zřízena i místní sborová škola, jejímž vedoucím byl František Spurný. Zde odborně přednášeli pp. Hník, Pádr, Rejchrt, Šubrt a další. Tato činnost stojí za uveřejnění a pamětníci potvrzují, že tyto akce hasičského sboru se setkávaly s porozuměním.

Na sklonku roku 1938 dochází ke „kádrování“ funkcionářů sboru – byli hodnoceni: starosta sboru Pádr Bohuslav, velitel sboru Rejchrt Jaroslav, náměstek starosty Jelínek František, náměstek velitele Škop František, pokladník Kubeš Stanislav, vedoucí samaritního kurzu MUDr. Zlámálík Alois a jednatel Svoboda Josef. Ve vypracovaném hodnocení se závěrem říká, že „spolek hasičský nikdy nebyl ve své činnosti politický, jeho činnost pozůstávala výhradně v činnosti hasičsko-samaritánské, vzdělávací ve smyslu technickém, jakož i ve směru výchovném pro dobro všeho lidství, bez ohledu na národnost, náboženství nebo sociální rozvrstvenost a členstvo se skládá ze všech vrstev obyvatelstva a spolupracuje na všech počinech, jež jsou humánní a nepolitické“. Toto je ocitováno doslovně a je to pro dobu v letech 1938–39 příznačné hodnocení sboru jako celku i všeobecné situace.

V době okupace byl sbor zařazen do pomocných služeb válečné mašinérie Němců a jeho členové plnili jen nejnutnější povinnosti věni svému poslání. Ke cti sboru sloužilo, že žádný z členů se proti češství a zásadám dobrovolného hasiče neprovinil (i když se někdy chodilo po velmi tenkém ledě). Tehdejší sbor hasičů podléhal pod dozor městského komisaře a protektorátní policie a v průběhu války konal služby v protiletecké obraně. Kontroly prováděné tehdejšími četníky našly vždy vše v pořádku. Víme ale, že se služební místnost i zbrojnice stávala za války často místem útulku lidí, kteří právě kontrolu dokladů nemohli potřebovat. Jak se blížil konec války, služební morálka nakomandovaných hasičů silně upadala.

Do hlídkování ve zbrojnici i na nádraží, kde byl stálý telefonní styk, byli občané nakomandováni. Jen ve zbrojnici mívali jakýsi dozor jen skuteční hasiči. V době války bylo nutno vážít každý počín a každé slovo. Tehdy byly ideály, na kterých byl hasičský sbor založen, smeteny – vládla totiž krutost a nelidství. Byla to doba, kdy věrnost myšlenkám hasičství a samaritánství byla spojena s nebezpečím odchodu na nucené práce v Říši nebo ještě něco mnohem horšího. V projevech na výročních schůzích byly tehdy výzvy k odpovědné práci ke zmírňování válečných útrap, volání po jednotě, lásce jednoho k druhému a k lásce k naší zemi. Vyslovovala se naděje, že přijde den, kdy hodnoty ducha i rukou znovu stoupnou v ceně.

Za války sbor získal téměř 1 000 metrů hadic, přenosnou benzínovou stříkačku a samaritní oddíl měl dopravní automobil. Po náletu spojeneckých vojsk na Kolín a Pardubice se zúčastnili záchranných akcí i smiřičtí hasiči.

Na konci války měl sbor 69 činných členů. Na samém konci války padl jeden z nich jako partyzán – mladý Antonín Seliger. Jeho pohřeb byl smutným dnem pro celé Smiřicko. V posledních válečných dnech smiřičtí hasiči zasahovali při likvidaci požáru na nádvoří zámku – okupanti zde při odjezdu ze Smiřic podpálili vše, co nestačili odvézt.

V poválečných letech se na výborové schůzi u Pácaltů sešel výbor ve složení: Pádr, Hník, Opletal, Krymlák, Isaidés, Bortlík, Etflaiš, Dohnálek, Svoboda, Horných, Stránský, Kudr a Fumfera. Ke cti smiřických hasičů slouží to, že nebylo nutno nikoho vyřadit ze sboru pro angažovanost pro

německé okupanty. Někteří členové sboru odešli, přibyla nová technika a výbroj. Byly navázány styky s okolními hasičskými sbory.

Život hasičského sboru se kromě zaměření na odbornou činnost věnoval i kulturním akcím. Byly pořádány večírky, besedy i každoroční hasičský ples.

Po roce 1950 vzniklo i několik negativních jevů. Mezi členy vznikl např. spor o možnosti zapůjčení vozu ŠKODA na výstavbu Gigantu. Spor byl řešen i v radě MNV. Zpráva z valné hromady uvádí, že sbor není příliš aktivní. Sbor měl tehdy 32 aktivních členů a objevila se nová jména: Krymlák Alois, Jones Ladislav, Šmída Václav, Polák František, Zajíček Jaroslav, Novák Karel, Vymetálek Josef a další. V následující době řada členů z různých důvodů přestala plnit své členské povinnosti nebo neprojevovala zájem o práci. Buď sami odešli, nebo byli vyškrtnuti. Ve spolupráci s národním výborem byla provedena náborová akce. Přibyli noví členové, z nichž opět někteří dávali přednost vlastnímu pohodlí.

Na výroční schůzi 24. dubna 1952 byla na základě usnesení zrušena pokladna podpůrného fondu a sloučena do kmenového jmění dobrovolných hasičů. Tímto aktem byla uzavřena historie jedné kapitoly hasičského života. Stalo se tak na doporučení vyšších orgánů, které neuznávaly nutnost podpůrných fondů u spolků. V roce 1953 byl při měnové reformě postižen sbor tím, že se jeho majetek snížil na částku 6 614,- Kčs. Nastala doba všeobecných úspor. Rozpočet obce byl podřízen rozpočtu okresu a ten byl podřízen možnostem státu. Nastala doba, kdy bylo nutno řadu prací vykonávat svépomocí a brigádně. Každá vydávaná koruna se musela dvakrát obrátit. V hasičském sboru byly ustavovány požární hlídky, organizovala se civilní obrana s povinným školením, konala se cvičení, vykonávaly se protipožární domovní prohlídky...

Při všech těchto potížích a starostech žil sbor v tradici hasičských ideálů. Jeho členové zasahovali všude tam, kde bylo třeba. Zasahovali nejen při požárech, ale pracovali i na brigádách ve prospěch sboru, obce i v místním zemědělství.

Těžko lze spočítat u kolika požárů sbor za celou dobu působení zasahoval a není možno vyčíslit, kolik hodnot zachránil. Budiž vzdána čest těm, kteří se už dnešních dnů nedožili a poděkování všem ostatním, kteří se práci ve sboru i nadále věnují.“

V celém projevu pana Knapa se vlastně hovoří o hasičích a o hasičském sboru. My všichni víme, že dlouhou dobu jsme neměli hasiče, ale požárníky. Nyní máme opět hasiče. Jistě si lze přát v podstatě jen dvě věci. V první řadě je třeba, aby sbor hasičů měl dostatek aktivních členů, mezi něž by se zapojovali i mladí. Sbor by měl mít odpovídající technické vybavení a členové by ho měli umět využívat. Druhé přání je naprosto jednoduché – nejlepší bude, když služeb hasičů budeme potřebovat co nejméně. O to se může každý z nás přičinit opatrností a předcházením nebezpečí požáru.

Jaký je současný stav zdejšího hasičského sboru?

Na tuto otázku odpověděl p. starosta ing. Kupka takto:

„Současnost hasičského sboru je tristní. Léta opomíjená výchova dorostu se mstí. Zásahová jednotka nemá oprávněné činitele. Ti, kteří mají dostatečnou teoretickou i praktickou průpravu, mají většinou zdravotní potíže, ti zdraví pracují mimo město. Snad v součinnosti s podnikem DANISCO Ingredients bude možné situaci zlepšit.“

Pár vět z nejvyšší mety v Sokole

Nejdříve poděkování panu Jaroslavu Litomiskému za hezký článek ve smiřickém Zpravodaji 2/1997.

Ano, byl jsem v květnu 1995 zvolen náčelníkem České obce sokolské. Znovuobnovená ČOS má 180 000 členů, kteří cvičí nebo sportují v 1 023 jednotách po celé České republice. Je také součástí Světového svazu sokolstva, který dále zahrnuje zahraniční organizace v Kanadě, USA, Austrálii a v řadě zemí Evropy.

Všechno však začalo mnohem dříve...

Koncem padesátých let jsme s mladším bratrem Vlastou a Jardou Pospíšilem dobývali vavříny krajských přeborníků dorostu ve sportovní gymnastice. Pod trenérským vedením našeho táty jsme na malém sokolském stadiónu skákali do písku salta a na hrazdě točili veletochy. Asi jsme byli posledními nářadovci ve Smiřicích.

To není myšleno jako výtku. Vždyť smiřické sporty – fotbal, tenis a kuželky neztratily kontinuitu a parta mužů cvičila reprezentační skladby na světových gymnastických sjezdech v roce 1991 v Amsterdamu a o čtyři roky později v Berlíně.

Přesto se mi zdá, že v současné době chybí ve Smiřicích nabídka k pravidelnému cvičení pro věkové kategorie, od rodičů a dětí po seniory.

V programu náčelnictva ČOS dáváme zelenou nejen klasickému gymnastickému cvičení, ale také aerobiku pro dívky a ženy, rekreačním sportům pro všechny, včetně populárního fotbalu pro žáky. V Sokole je také registrováno přes padesát sportů. V akrobatickém rokenrolu se můžeme pochlubit vícenásobnými mistry světa.

Jsem ochoten někdy příště napsat více o Sokole, např. o přípravě XIII. všesokolského sletu v roce 2000. Dnes však chci položit Smiřičanům jednu otázku. Proč není dosud smiřický Sokol v Sokole? Tedy v České obci sokolské? To přeci není v první řadě otázka restitucí sokolského majetku. To je také otázka odkazu činnosti našich otců.

12. června 1998 uplyne 100 let od ustavení Sokolské jednoty ve Smiřicích. 56 smiřických občanů tehdy u Andrejsků zvolilo do čela váženého občana bratra Josefa Lefnara.

Kdyby se obdobná situace po letech opakovala, možná, že by se ve Smiřicích zase začalo více cvičit a sportovat. Pro zdraví a zdatnost, i pro uspokojení ze vzájemného setkávání. Dr. Miroslav Tyrš tento vztah nazval bratrstvím. To se samozřejmě nedá vynucovat, ale musí se pro ně něco udělat.

Se srdečným pozdravem a sokolským **NAZDAR**

Doc. Vratislav Svatoň, náčelník ČOS

Býci jsou nejstrašnější krávy ve stádě.

Byl jsem naplněn žalem, až ze mě vycházel bol.

Byly horké dny a obilí rychle zrábalo – na poli i v lese.

Cicero patřil mezi nejlepší římské konferenciéry (dnes moderátory).

Císař Nero zapálil Řím, aby viděl hořící Tróju.
Co je vysvědčení – pár známek ze školy a hodně řečí doma.
Co mám napsat, že jsem včera dělal, když jsem nedělal nic.
Busta je vrchní polovina člověka postavená jako socha.

Jak v příštím roce?

Ve vydávání i v ceně Zpravodaje se zatím pro příští rok 1998 nepřipravuje žádná změna. Je potěšitelné, že zájem o Zpravodaj stoupá – ještě před několika lety zůstalo při nákladu 300 několik výtisků neprodaných. V současné době se počet výtisků přehoupl přes 500. Máte-li zájem o odběr Zpravodaje, předplatné na celý rok (4 čísla) je 28,– Kč. Předplatné si můžete objednat a zaplatit na Městském kulturním středisku u pí Trávníkové – radnice 2. poschodí na konci chodbičky vpravo. Předplatné od vás vybere i p. Jan Šedivý, který Zpravodaje roznáší. Pro zájemce z Holohlav sdělujeme, že roznáška do domů je bez příplatku zajišťována i v Holohlavech. Zpravodaj bude pochopitelně v prodeji stejně jako letos za cenu 8,– Kč za jeden výtisk.

Toto číslo vyšlo záměrně o něco dříve, aby bylo možno aktuálně zařadit nejnovější zprávy z radnice – ze zastupitelstva.

Na shledanou nad stránkami Zpravodaje v novém roce 1998.

(mv)

Firma MOHEL

děkujeme svým zákazníkům za přízeň v roce 1997 s přáním veselých Vánoc a úspěšného roku 1998. Firma MOHEL bude i v příštím roce poskytovat občanům Smiřic tyto služby:

- mandlování prádla, praní prádla, čištění oděvů, oprava obuvi a deštníků a šití prošíváných dek z ovčí vlny.

Na vaše návštěvy se těšíme vždy ve středu od 15,30 do 16,45 hodin na parkovišti u prodejny potravin p. Brože.

Česká spořitelna, a.s.

Upozornění pro studenty a jejich rodiče

S mimořádně výhodnou nabídkou určenou pro studenty a jejich rodiče přichází Česká spořitelna, a.s., která nabízí nové produkty:

SPOROJUNIOR

a

SPOROSTUDENT

SPOROJUNIOR je sporožirový účet určený pro mládež od 15 do 19 let, umožňující jejich rodičům optimálně řešit celou řadu situací spojených s finančním zabezpečením dětí. Mimo to **SPOROJUNIOR** učí své mladé majitele zodpovědně zacházet s peněžními prostředky i nástroji, které tento účet poskytuje např. platební kartou.

SPOROJUNIOR poskytuje zdarma řadu dalších služeb:

- založení účtu
- první vydání platební karty
- správa a vedení účtu
- měsíční výpisy z účtu
- zřízení, změna a zrušení trvalých příkazů

Jednou ročně budou slosována čísla všech účtů SPOROJUNIOR, které byly založeny v době od 1. 11. roku předcházejícího do 31. 10. roku stávajícího. Při slosování bude taženo 10 čísel a na každé z nich případně peněžní **cena ve výši 250 000 Kč**.

SPOROSTUDENT je spořicírový účet určený studentům řádného denního studia na tuzemské vysoké škole, kteří mají trvalý pobyt na území České republiky a dosáhli věku 18 let.

Zdarma jsou poskytovány služby:

- správa a vedení účtu
- vydání platební karty VISA ELEKTRON pro výběr hotovosti ze spořitelních bankomatů a k bezhotovostním platbám
- zřízení, změna a zrušení trvalých příkazů
- otevření úvěru na účtu – limit 10 000 Kč

Vždy k 31. 12. každého kalendářního roku po dobu vedení SPOROSTUDENTA připíše spořitelna na tento účet prémii ve výši 400 Kč.

Při absolvování vysoké školy s vyznamenáním připíše spořitelna na tento účet mimořádnou prémii ve výši 10 000 Kč.

Výše uvedené účty zakládají všechny úřadovny spořitelny, které vedou spořicírové účty, kde též obdržíte další informace.

Dne 24. 10. 1997 proběhlo na pobočce České spořitelny, a.s. ve Smiřicích vylosování 3 nových majitelů spořicírových účtů, kteří uzavřeli smlouvu o spořicírovém účtu v době od 1. 6. do 30. 9. 1997:

1. místo: Krákorová Jitka, Lidická 384, Smiřice
2. místo: Schejbalová Hana, Fučíkova 412, Smiřice
3. místo: Šmídová Věra, Fučíkova 411, Smiřice

Věcné dary budou výhercům předány osobně na pobočce ve Smiřicích.

Česká spořitelna, a. s. pobočka Smiřice

Obsah:

Slovo starosty	2
Zprávy z radnice: Mimořádné zasedání zastupitelstva	3
Proč jsme odešli ze svých funkcí – vyjádření KSČM	4
Vyjádření pro občany – ČSSD	5
Podporuji rozhodnutí našich kandidátů – Vlad. Stránský	6
Slovo starosty Holohlav	7
Ing. Ema Baboráková: O SOUp a stavbě školní budovy	8
SOUp – nabídka studia na škole	10
Smiřické děti opět reprezentovaly Českou republiku	10
9 v dějinách Smiřic (i Holohlav) – rok 1619	12
Dílo Čestného občana Smiřic ve Švýcarsku	16
Základní škola informuje a děkuje	17
Chcete pejska	17
Společenská kronika	19
Důchodci na cestách	21
115 let hasičů ve Smiřicích	22
Doc. Vratislav Svatoň: Z nejvyšší mety Sokola	25
Česká spořitelna, a. s. informuje	27

PF 1998

ZPRAVODAJ Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor Miroslav Volák

Příspěvky i vzkazy zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko ve Smiřicích

Vychází nepravidelně jednou za čtvrtletí.

Tiskne: Kompakt Invest, s. r. o. Nové Město nad Cidlinou

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu. Prodej v prodejnách tisku. Uzávěrka příštího čísla do 20. února 1998.

Cena jednoho výtisku 8,- Kč. Předplatné na celý rok 28,- Kč.

Náklad 520 výtisků.